

पाठः - ७

काव्यमुक्तावलिः ।

कुमारसंभवम् , रघुवंशम् , किरातार्जुनीयम् , शिशुपालवधम् , नैषधीयचरितम् ,
इत्येतानि भवन्ति पञ्चमहाकाव्यानि । एषु सौन्दर्यस्य तथा शक्तेः च
प्रतिरूपेणैव महाकविभिर्महिलाः वर्णिताः । तासामेकैकमुदाहरणमत्र पश्यन्तु ।

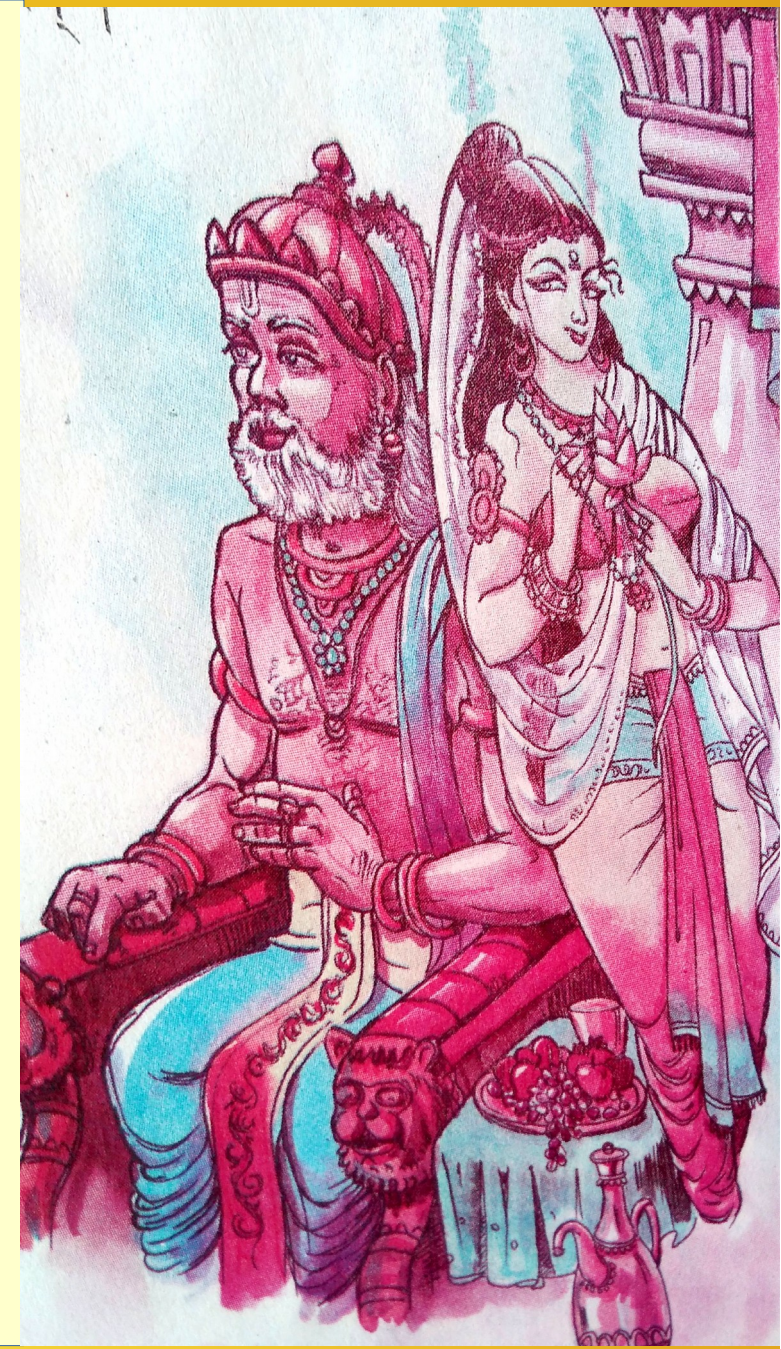
कुमारसम्भवम्

महाकविः कालिदासः कविकुलगुरुरिति विख्यातः भवति । अनेन त्रीणि नाटकानि द्वे महाकाव्ये द्वे खण्डकाव्ये च विरचितानि । अस्य महाकाव्ययोः अन्यतरं भवति कुमारसंभवम् । काव्येऽस्मिन् पार्वतीपरमेश्वरयोः विवाह पर्यन्ता कथा एव कालिदासेनोपवर्णिता इति श्रूयते ।

कुमारसंभवे षष्ठसर्गे गौरीं परिणेतुमिच्छोः शम्भोः दौत्येन सप्तर्षयः हिमवन्तं प्रापुः । तेषु अङ्गिरः गिरिशस्य कृते गिरिजां गिरीशं ययाचे । तस्मिन् समये पितुरन्तिके स्थितायाः पार्वत्याः अवस्था कविना एवं वर्णिता ।

एवं वादिनि देवर्षी
पार्श्वे पितुरधोमुखी ।
लीलाकमलपत्राणि
गणयामास पार्वती ॥

प्रश्नानाम् उत्तराणि क्रमीकृत्य अन्वयं लिखत ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

अधोमुखी (तिष्ठति) ।

कानि गणयामास ?

पितुः ।

का लीलाकमलपत्राणि गणयामास ?

पार्वती ।

पार्वती कथं तिष्ठति ?

लीलाकसलपत्राणि ।

अधोमुखी पार्वती कुत्र तिष्ठति ?

गणयामास ।

पार्वती कस्य पार्श्वे तिष्ठति ?

देवर्षी एवं वादिनि ।

पार्वती कदा अधोमुखी अभूत् ?

पार्श्वे

क्रमीकृतः अन्वयः ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

गणयामास ।

कानि गणयामास ?

लीलाकमलपत्राणि ।

का लीलाकमलपत्राणि गणयामास ?

पार्वती ।

पार्वती कथं तिष्ठति ?

अधोमुखी (तिष्ठति) ।

अधोमुखी पार्वती कुत्र तिष्ठति ?

पार्श्वे ।

पार्वती कस्य पार्श्वे तिष्ठति ?

पितुः ।

पार्वती कदा अधोमुखी अभूत् ?

देवर्षौ एवं वादिनि ।

पितु^रधोमुखीः (र = र् + अ)

पितुः + अधोमुखी

मातु^रन्तिकम् (र = र् + अ)

मातुः + अन्तिकम्

भ्रातु^रधीनः (र = र् + अ)

भ्रातुः + अधीनः

तुष्टि^{रु}त्तमा (रु = र् + उ)

तुष्टिः + उत्तमा

तयो^{रे}कः (रे = र् + ए)

तयोः + एकः

हेतु^रभूत् (र = र् + अ)

हेतुः + अभूत्

कनकामलकै^रपूरयत् (र = र् + अ)

कनकामलकैः + अपूरयत्

अधोमुखी

अधः मुखं यस्याः सा ।

नम्रमुखी

नम्रं मुखं यस्याः सा ।

विचित्रमुखी

विचित्रं मुखं यस्याः सा ।

देवर्षिः

देवः च असौ ऋषिः च ।

परमर्षिः

परमः च असौ ऋषिः च ।

राजर्षिः

राजा च असौ ऋषिः च ।

महर्षिः

महान् च असौ ऋषिः च ।

पार्वती

पर्वतस्य अपत्यं स्त्री ।

पाञ्चाली

पाञ्चालस्य अपत्यं स्त्री ।

हिडुम्बी

हिडुम्बस्य अपत्यं स्त्री ।

द्रौपदी

द्रुपदस्य अपत्यं स्त्री ।

जानकी

जनकस्य अपत्यं स्त्री ।

भागीरथी

भगीरथस्य अपत्यं स्त्री ।

रघुवंशम्

सूर्यवंशप्रसूतेः दिलीपादारभ्य अग्निवर्णपर्यन्तानां

रघूणामन्वयः एव रघुवंशस्य प्रमेयः । अस्य

चतुर्दशे सर्गे सीतापरित्याग एव कथावस्तु । रावण-

निग्रहानन्तरं अयोध्यां प्रत्यागतः सीतासमेतः राज्ये

अभिषिक्तः रामः अन्तर्वर्ती तां लोकापवादभिया

परित्यक्तुं निश्चिकाय । तन्निर्वहणार्थं लक्ष्मणमादिदेश

च । तथा तां वात्मीकेरुटजोपान्तमुपनीय भ्रातुराज्ञां

निरुह्य यातुकामं सौमित्रिं सीता एवं वदति ।

वाच्यस्त्वया मद्बचनात् स राजा

वह्नौ विशुद्धामपि यत्समक्षम् ।

मां लोकवादश्रवणादहासीः

श्रुतस्य किं तत्सदृशं कुलस्य ? ॥

प्रश्नानाम् उत्तराणि क्रमीकृत्य अन्वयं लिखत ।

त्वया(लक्ष्मणेन) किं वाच्यः?

अहासीः

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

श्रुतस्य कुलस्य सदृशं किम् ? (इति)

काम् आहासीः ?

वह्नौ विशुद्धावपि (मां) ।

कस्मात् अहासीः ?

त्वया (लक्ष्मणेन) वाच्यः ।

कीदृशीं माम् ?

माम् ।

कस्य समक्षम् ?

मत् (सीतायाः) वचनात् ।

केन वाच्यः ?

(यत्) लोकवादश्रवणात् ।

कस्याः वचनात् ?

राज्ञः समक्षम् । (यत्)

श्लोकस्य अन्वयः ।

त्वया(लक्ष्मणेन) किं वाच्यः?

श्रुतस्य कुलस्य सदृशं किम् ? (इति)

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

अहासीः

काम् आहासीः ?

माम् ।

कस्मात् अहासीः ?

(यत्) लोकवादश्रवणात् ।

कीदृशीं माम् ?

वह्नौ विशुद्धावपि (मां) ।

कस्य समक्षम् ?

राज्ञः समक्षम् । (यत्)

केन वाच्यः ?

त्वया (लक्ष्मणेन) वाच्यः ।

कस्याः वचनात् ?

मत् (सीतायाः) वचनात् ।

वाच्यस्त्वया (स् = :)

वाच्यः +त्वया

ततस्ततः (स् = :)

ततः + ततः

सरस्तीरम् (स् = :)

सरः + तीरम्

हरिस्तव (स् = :)

हरिः + तव

स राजा

सः + राजा

स विधाय

सः + विधाय

स मुनिः

सः + मुनिः

विशुद्धामपि (म = म् + अ)

विशुद्धाम्+ अपि

गन्तुमशक्तः (म = म् + अ)

गन्तुम् + अशक्तः

तामपृच्छत् (म = म् + अ)

ताम् + अपृच्छत्

इमामहम् (म = म् + अ)

इमाम् + अहम्

लोकवादश्रवणादहासीः (द = त्+अ)

लोकवादश्रवणात् + अहासीः

आसीदयम् (द = त् + अ)

आसीत् + अयम्

ग्रन्थादुद्धृतः (दु = त् + उ)

ग्रन्थात् + उद्धृतः

किरातार्जुनीयम्

पञ्चमहाकाव्येषु अर्थगौरवेण सविशेषं स्थानमावहति
भारवेः किरातार्जुनीयम् । “ उपमा कालिदासस्य
भारवेरर्थगौरवम्” इति या प्रथा सा किरातार्जुनीयस्य
गौरवं नितरां व्यनक्ति । काव्येऽस्मिन् अष्टादशसर्गाः
विद्यन्ते । तत्र प्रथम सर्गे द्यूतक्रीडायां कौरवैरभिभूताः
पाण्डवाः समयपालनाय वनं प्रविष्टाः । गच्छता कालेनापि
राज्यलाभाय युधिष्ठिरः किमपि न करोतीत्यतः पाञ्चाली
तमेवं वदति ।

इमामहं वेद न तावकीं धियं
विचित्ररूपा खलु चित्तवृत्तयः ।
विचिन्तयन्त्या भवदापदं परां
रुजन्ति चेतः प्रसभं ममाधयः ॥

प्रश्नानाम् उत्तराणि क्रमीकृत्य अन्वयं लिखत ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

कथं रुजन्ति ?

के रुजन्ति ?

आधयः किं रुजन्ति ?

कस्याः ?

कीदृश्याः ?

किं विचिन्तयन्त्याः ?

कीदृशम् भवदापदम् ?

किं न वेद ?

चित्तवृत्तयः कीदृशाः खलु ?

अपरं क्रियापदं किम् ?

का न वेद ?

पुनः किम न वेद ?

कस्य धियम् ?

कीदृशीं तावकीं धियम् ?

आधयः ।

चेतः ।

रुजन्ति ।

प्रसभं ।

भवदापदम् ।

पराम् ।

मम (द्रौपद्याः) ।

विचिन्तयन्त्याः ।

विचित्ररूपाः खलु ।

चित्तवृत्तयः ।

अहम् ।

न वेद ।

तावकीम् ।

इमाम् ।

धियम् ।

श्लोकस्य अन्वयः ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

कथं रुजन्ति ?

के रुजन्ति ?

आधयः किं रुजन्ति ?

कस्याः ?

कीदृश्याः ?

किं विचिन्तयन्त्याः ?

कीदृशम् भवदापदम् ?

किं न वेद ?

चित्तवृत्तयः कीदृशाः खलु ?

अपरं क्रियापदं किम् ?

का न वेद ?

पुनः किम न वेद ?

कस्य धियम् ?

कीदृशीं तावकीं धियम् ?

रुजन्ति ।

प्रसभं ।

आधयः ।

चेतः ।

मम (द्रौपद्याः) ।

विचिन्तयन्त्याः ।

भवदापदम् ।

पराम् ।

चित्तवृत्तयः ।

विचित्ररूपाः खलु ।

न वेद ।

अहम् ।

धियम् ।

तावकीम् ।

इमाम् ।

ममाधयः (मा = म + आ)

मम + आधयः

ममापि (मा = म + अ)

मम + अपि

तवापि (वा = व + अ)

तव + अपि

विचित्ररूपा खलु

विचित्ररूपाः + खलु

जनताया हृदयम्

जनतायाः + हृदयम्

विचिन्तयन्त्या भवदापदम्

विचिन्तयन्त्याः + भवदापदम्

लता अत्र

लताः + अत्र

चित्तवृत्तिः

चित्तस्य वृत्तयः

चित्तशुद्धिः

चित्तस्य शुद्धिः

शरीरशुद्धिः

शरीरस्य शुद्धिः

हिमालयः

हिमस्य आलयः

वृक्षशाखा

वृक्षस्य शाखा ।

तावकीम्

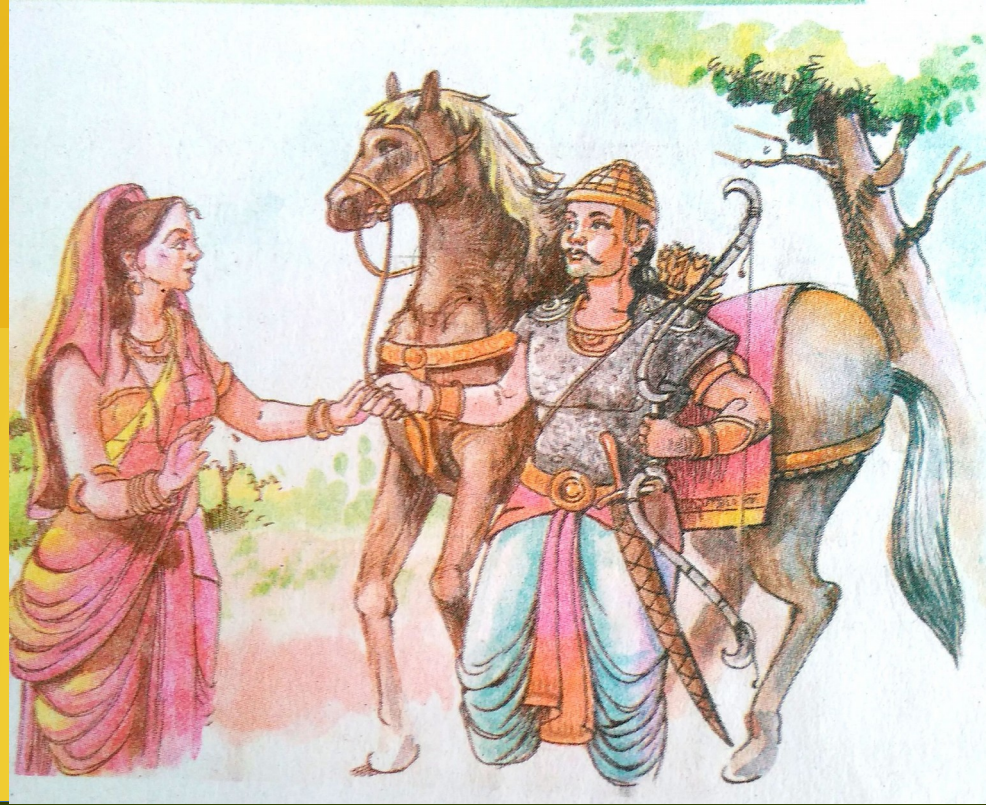
तव इदं तावकम् । तत् संबन्धिनीम् ।

मामकीम्

मम इदं मामकम् । तत् संबन्धिनीम् ।

शिशुपालवधम्

अलङ्कारैरर्थगौरवेण पदलालित्येन च व्यतिरिच्य विलसति
माघस्य शिशुपालवधम् । माघविरचित्त्वादस्य माघमिति
नामान्तरमप्यस्ति । चेदिराजस्य शिशुपालस्य द्वारकाधीशस्य
श्रीकृष्णस्य च मिथः संवृत्तः सङ्ग्रामः अन्ते शिशुपालस्य
वधश्चास्य प्रमेयः । काव्येऽस्मिन् विंशतिस्सर्गास्सन्ति ।
अस्य पञ्चदशे सर्गे श्रीकृष्णमभियोद्धुं प्रस्थितेभ्यः
शिशुपालभटेभ्यस्तेषां नारीभिः कृता यात्रानुमतिः वर्णिता ।
प्रसङ्गेऽस्मिन्नारीणां निर्भयतां मनःस्थैर्यं च नितरां प्रकाशयति ।

न मुमोच लोचनजलानि

दयिताजयमङ्गलैषिणी ।

यातमवनिमवसन्नभुजा-

न्न गलद्विवेद वलयं विलासिनी ।।

प्रश्नानाम् उत्तराणि क्रमीकृत्य अन्वयं लिखत ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

अवनिम् ।

कं न विवेद ?

वलयम् ।

कुत्र प्राप्तम् ?

न विवेद ।

किं भूतलं प्राप्तम् ?

यातम् ।

कस्मात् वलयं भूतलं प्राप्तम् ?

विलासिनी ।

अन्यत् क्रियापदं किम् ?

दयितजयमङ्गलैषिणी ।

कानि न अमुञ्चत् ?

न अमुञ्चत् ।

का लोचनजलानि न अमुञ्चत् ?

अवसन्नभुजात् गलद् ।

कीदृशी विलासिनी ?

लोचनजलानि ।

श्लोकस्य अन्वयः ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

न विवेद ।

कं न विवेद ?

यातम् ।

कुत्र प्राप्तम् ?

अवनिम् ।

किं भूतलं प्राप्तम् ?

वलयम् ।

कस्मात् वलयं भूतलं प्राप्तम् ?

अवसन्नभुजात् गलद् ।

अन्यत् क्रियापदं किम् ?

न अमुञ्चत् ।

कानि न अमुञ्चत् ?

लोचनजलानि ।

का लोचनजलानि न अमुञ्चत् ?

विलासिनी ।

कीदृशी विलासिनी ?

दयितजयमङ्गलैषिणी ।

अवसन्नभुजान्न (न्न = त् + न)

अवसन्नभुजात् + न

तस्मान्न (न्न = त् + न)

तस्मात् + न

तन्न (न्न = त् + न)

तत् + न

गलद्विवेद

गलद् + विवेद

दारिद्र्यादुद्धर्तुं

दारिद्र्याद् + उद्धर्तुम्

नैषधीयचरितम्

श्रीहर्षेण विरचितं महाकाव्यं भवति नैषधीयचरितम् । अर्थगौरवेण नैषधं विद्वदौषधम् इत्युक्तिरप्यस्ति । निषधाधिपतेर्नलस्य तथा वैदर्भ्याः दमयन्त्याः मिथः अनुरागः पश्चात्तेषां विवाहादयः नैषधीयचरितेऽनुवर्णिताः । एकविंशतिः सर्गास्सन्त्यस्मिन् काव्ये । अस्य नवमसर्गात् उद्धृतोऽयं श्लोकः । दमयन्तीं परिणेतुं प्रस्थितं नलमुपागम्य इन्द्राग्निवायुयमवरुणदेवाः दमयन्तीं प्रति तेषामनुरागं प्रकटयन्ति । तथा तेषां वैवाहिकदूतत्वेन नलमेव दमयन्तीसविधं प्रेषयति च । तत्र प्राप्तः नलः दूतस्य कुल-नामादिके विषये दमयन्तीकृतप्रश्नानाम् उत्तरं न दत्तवान् । अतः सा तम् एवमुक्तवती । यथा -

मयापि देयं प्रतिवाचिकं न ते
स्वनाम मत्कर्णसुधामकुर्वते ।
परेण पुंसां हि ममापि सङ्कथा
कुलाबलाचारसहासनासहा ॥

प्रश्नानाम् उत्तराणि क्रमीकृत्य अन्वयं लिखत ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

किं नासह ?

कुतः ?

केषां आचारः ?

पुनः किम् ?

केन (सह) ?

कीदृशेन ?

कस्याः अपि ?

पुनः क्रियापदं ?

किं न देयम् ?

कया अपि ?

कस्मै ?

किं न क्रियते ?

किम् अकुर्वते ?

कस्य नाम ?

आचारत्वात्

सङ्कथा

नासह

पुंसा

प्रसभं

कुलाबलानाम्

न देयम्

प्रतिवाचिकम्

परेण

ममापि

ते

मया अपि

स्वनाम

मत् कर्णसुधाम्

अकुर्वते

श्लोकस्य अन्वयः ।

अस्मिन् वाक्ये क्रियापदं किम् ?

किं नासह ?

कुतः ?

केषां आचारः ?

पुनः किम् ?

केन (सह) ?

कीदृशेन ?

कस्याः अपि ?

पुनः क्रियापदं ?

किं न देयम् ?

कया अपि ?

कस्मै ?

किं न क्रियते ?

किम् अकुर्वते ?

कस्य नाम ?

नासह

प्रसभं

आचारत्वात्

कुलाबलानाम्

सङ्गथा

पुंसा

परेण

ममापि

न देयम्

प्रतिवाचिकम्

मया अपि

ते

अकुर्वते

मत् कर्णसुधाम्

स्वनाम

ममाधयः (मा = म + आ)

मम + आधयः

ममापि (मा = म + अ)

मम + अपि

तवापि (वा = व + अ)

तव + अपि

मयापि

मया + अपि

एवात्मनः

एव + आत्मनः

मोचयानेन

मोचय + अनेन

कस्यापि

कस्य + अपि

कर्णसुधाम्

कर्णयोः सुधा कर्णसुधा , ताम्

श्रोत्रसुधाम्

श्रोत्रयोः सुधा श्रोत्रसुधा , ताम् ।

नेत्रसुधाम्

नेत्रयोः सुधा नेत्रसुधा , ताम् ।

नयनसुधाम्

नयनयोः सुधा नयनसुधा , ताम् ।

लोचनसुधा

लोचनयोः सुधा लोचनसुधा , ताम् ।

देशे स्थितः ।